

Почти всички сливенски „улинтири“ съж измръдли или въ Влашко или въ Русия, защото не съж смѣели да се върнатъ назадъ. Отъ запомнените имена на по-главните отъ тѣхъ било като началници или отличивши се, съж слѣдните сливенци: *Петъръ Бояджиолу*, преселенъ въ Болградъ, *Хамура Вѣлю* — въ Букурещъ, *Злати Бакърджиолу*, *Дъло Станко*, *Аврамъ Балабана*, *Коста Бакърджиолу*, *Никола X. Нойковъ*, *Нено Улинтия*, *Тодоръ Кършоолу*, *Х. Димо Улинтия*, *Кюркчи Тодоръ Христодуловъ*, *Михаилъ Годоровъ* и т. н.¹⁾.

За „улинтирските“ български чети прѣзъ тая война споменува още и *Безсоновъ*.²⁾

Рускиятъ писателъ *Липранди* пише за „содѣйствіе намъ“ оказано отъ българитѣ „преимущественно изъ Сливна и его окрестностей“.³⁾

Въ положение на открито възвстане съж били още и българитѣ около Бургашкия заливъ, които тогава съж били въ по-компактна маса. Тукъ наблизо съж боравили и Факийските *Бинбелювци*, които съж работѣли за възвстание заедно съ сливенци.

Единъ старъ турчинъ, *Ахмедъ-ефенди*, е разправялъ на английския генералъ *Джокмъсъ*, че *Русокастро* е билъ изгоренъ отъ възвстаналиятѣ българи въ Бургашко. „Русите, казваъ тоя турчинъ, се отнасяха много по-добрѣ прѣзъ войната, отколкото нашите християни (Българитѣ). Султанъ Махмудъ ни забрани да си отмъстимъ по-късно, но тѣ (християните) не повърнаха туй, което отнеха, а при това съж готови пакъ да убиватъ синовете на Аллаха, стига само нѣкоя нова война да повърне насамъ русите“.⁴⁾

Прѣди да разгледаме прѣселването на сливенци, нека кажемъ и нѣколко думи за послѣдния отъ тая епоха Сливенски

¹⁾ „Улинтиритѣ“ съж имали много пѣсни, пѣти отъ сливенци въ самия градъ, по селата, и между прѣселенците въ Влашко и Русия. Волентиринътъ *Михаилъ Тодоровъ* (конникъ), баща на Юрданъ Михайлъ, редакторъ на илюстрир. Свѣтлина, е придумувалъ Дубичъ Забалкански дори до Одринъ и обратно. Вижъ по-голѣми подробности за него въ юбилейния сборникъ на Добри П. Чинтуловъ, стр. 108.

²⁾ Нѣкоторыя черты путеш. Ю. И. Венел. въ Болг., Москва. 1857 стр. 6.

³⁾ Липранди, Болг., стр. 42.

⁴⁾ Jochmus въ Geographical journal, London, vol 24 1853.

Казаното по-горѣ, че за възвстане въ Сливенъ прѣзъ 1829 г. съж работѣли и Факийските хайдути се види отъ направените изслѣдвания въ Факийско. Въ четата на Вълко Бинбеля съж влизали най-вече